

Opilost a pijáctví v moderní Francii

Tato zdařilá studie, jež vznikla na základě dizertační práce obhájené v roce 2010 na Burgundské univerzitě, nás uvádí do nové problematiky, která byla historiky francouzského raného novověku dlouho opomíjena. Jednou ze vzácných výjimek byl Roger Dion, který otázku pijáctví pojednal ve své knize *Historie révy vinné a vína*, publikované roku 1959. Pokud jde o historiky stravování, ti nevěnovali konzumaci alkoholických nápojů velkou pozornost. Stěžejní díla na toto téma se netýkají Francie, ale jiných evropských oblastí (například Beat Kümin, *Drinking Matters. Public Houses in Early Modern Europe*, 2002). Tato originální studie tedy zaplňuje jednu z historiografických mezer. Jejím cílem je prozkoumat opilost a pijáctví – které jazyk raného novověku rozlišuje konečně dosti málo – jak v diskurzech, tak v praxích 16. až 18. století. Autor k tomu využívá rozsáhlého a různorodého korpusu a analýzu diskursů týkajících se nadměrné konzumace alkoholu provádí na základě lékařských pojednání, právnických spisů i příručky společenského chování. Četné autentické výňatky účinně doplňují výklad, třebaže je škoda, že autor občas hromadí citace na úkor analýzy (například na s. 105–106).